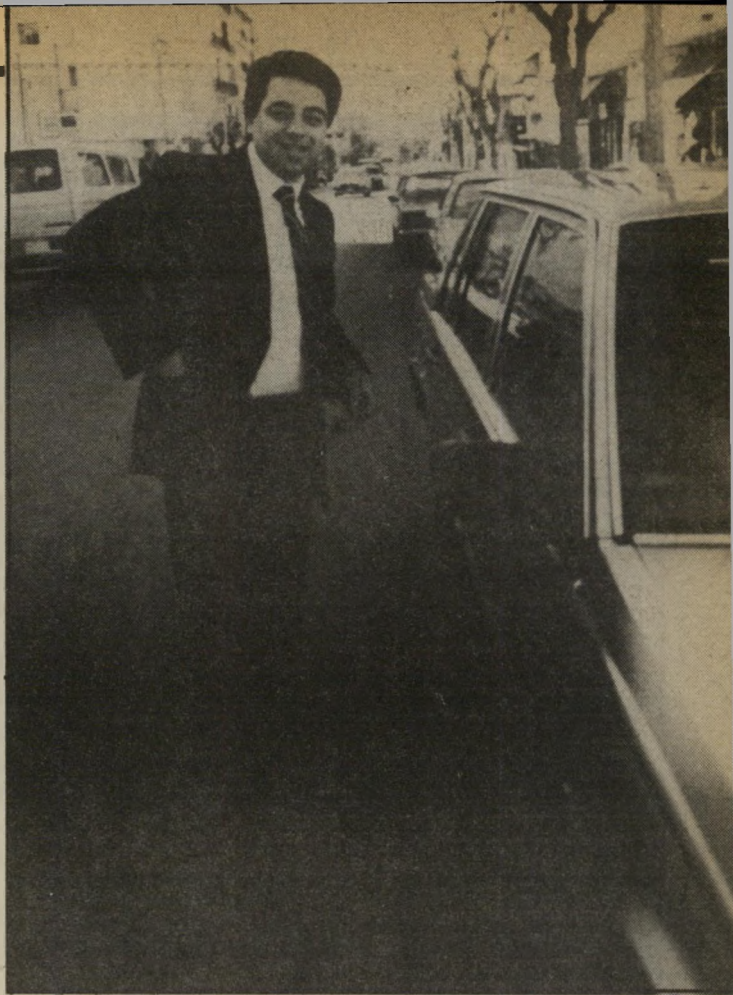

משה (ימין) ויגאל (שמאל), האחים גינדי, חזרו ארצה. העיתונאים הודיעו שאי- אפשר לדבר עם איש מהם

חקירתו של האח ונסיגות התאבדותו, עד למותו הנורא, נבהלו ונתקעו בחו"ל.
מה פירוש, נתקעו? הם ישבו והמתינו עד ששמם יירד מהכותרות, עד שהפרשה הקרויה "פרשת גינדי" תרדף.
בינתיים פנה אחיהם, עורך-הדין קובי גינדי, אל דויד ליבאי, וביקשו לברוק את ההיבט הפלילי של המצב שבו מצויים אחיו.

שיחה עם הגינדיים

דבנה ברק דיברה עם שניים מבני-המשפחה, בחנאי שלא תזוהו אותם

ליחו לשקם את מישפחתם ועסקיהם הרחק מהזרקורים. התירוץ: "איננו אנשי ציבור, איננו חייבים להיחשף לציבור."
אבל השיקול שהכריע את הכף היה ריגשי. במישפחת גינדי סבורים — גם אם קשה להם להוכיח סברה זאת — שאברהם המנוח ניווק מכך ששיתף פעולה עם התיקשורת.
אומנם, המישפחה הסכימה עם דעתו שהכתבות אשר אברהם שיתף פעולה עם כותביהן יצרו כלפיו אהרה אצל הכותבים ואצל הקוראים. במבט לאחור, נזכרים במישפחת-גינדי כיום שהם ציבור דווקא אהר את רמתו הטראגית של אברהם. בניגוד למצליחנים אחרים, שכשלו ונפלו, לא היתה שימחה לאצל כלפי אברהם.
אולם האבל במישפחת-גינדי הוא

לא שבו להלוויית אחיהם, ההורים ששהו עימם בחו"ל שבו בגפם) היתה בלתי-נסבלת עבורם.
גם מצבה של רינה, אלמנתו של אבי רהם, היווה גורם מאיץ לשוכם ארצה. במישפחת-גינדי המלוכדת היה ברור שהאחריות לכלכלתם של האלי-מנה וילדיה מוטלת על האחים. גם הן אחריות לטיהור שמו של אברהם.
במישפחת גינדי שוקלים בימים אלה רעיונות שונים, כיצד לספר על אחיהם לציבור, הזוכר אותו בעיקר כג"ח נותן הפרק האחרון בחייו וסופו המזועזע. אחת הדרכים שבה לא יבחרו היא חשיפה תיקשורתית. משהתאחדה מישפחת גינדי באחרונה, ערכו בנר המישפחה כינוס מישפחתי והחליטו החלטה נחושה: שלא להיחשף לפני כל-התיקשורת. התיקוה היתה, שיצ-

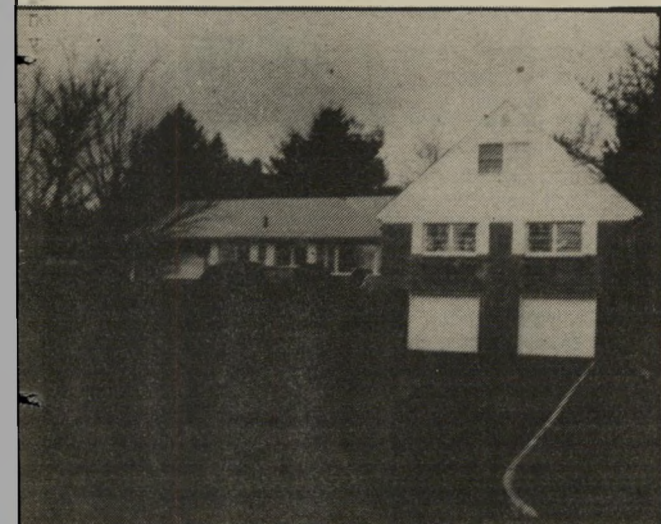
בניגוד לפירסומים, לא הגיע ליבאי לשום הסכם עם המישטרה. אחרי כדרי קה ונכירה בחומר הרב שהועבר לרשותו, הגיע למסקנה שאין ליגאל ולמשה גינדי שום בעיה בתחום הפלילי. לים, היו להם דיוודברים עם שילי-טונות מס'ההכנסה ולקוחות מרוגזים, שלא קיבלו את הדירות שהוכנסו להם מעבר לקו הירוק, אך לא עם מדינת ישראל.
נכון ששוכה של פרשת-הקרקעות לכותרות הפכה את הזמנתם של האחים להקירה במישטרה לכורח המציאות, אך ליבאי שנסע לפגוש אותם בחו"ל, חזר והבטיח להם כי הוא סמוך ובטוח במסקנותיו, והוא מוכן ומוזמן לשכנע כל שופט שאין עילה לעצור את האחים.

תחילה, ושהו בביתו של אחד מבני המשפחה. השיקול היה, בין היתר, שהילדים ישבו וישתלבו כמה שיותר מהר בלימודים בארץ.
בינתיים אירגנו משה ואשתו את ענייניהם בחו"ל.
אולי בכל זאת נקטו בזהירות מובנת, וצפו מרחוק בקורה לאחיהם. יגאל ואשתו שבו להתגורר בוילה שלהם כסביון ואילו משה ואשתו הצטרפו אליהם בסוף השבוע שעבר.
למישפחת גינדי חשוב מאוד להרגיש, כי יגאל ומשה לא נמלטו מהארץ, כפי שפורסם בזמנו. השניים, שכבעלותם חברת-בניה, נסעו לבראזיל כדי לבצע עסקה גדולה. במקביל נעצר אחיהם אברהם, שכבעלותו היתה חברת-בניה מתחרה.
האחים, שצפו ממרחקים בתהליך

יום החמישי בערב תם פרק נוסף בפרשת האחים גינדי: משה גינדי שב עם אשתו ארצה, אחרי שהייה ממושכת בבראזיל.
בניגוד לפירסומים קודמים, לא המתין משה גינדי לאור ירוק מפרק ליטו, הפרופסור דויד ליבאי, כדי לשוב בכיסחה ארצה. משה בן 39 גם לא המתין למילת-צופן מיסתורית מאחיו הצעיר יותר, יגאל (38), ששב ארצה כבר לפני חודשיים, בתחילת דצמבר 1986.
הסיבה לשיבתם המפוצלת של מישפחות יגאל ומשה גינדי נעוצה, לדבריהם, ב"קשיים אירגוניים". למשה יש ארבעה ילדים, ואילו ליגאל — חמישה. השיבה הביתה של 13 הנפשות פשוט לא הסתדרה טכנית. לכן שבו יגאל ואשתו, ילדיהם וילדיו של משה

בגלל ההורים

ל מושגים "חקירה" ו"מעצר" יש משמעות טראומטית במישפחת גינדי. אלה ההליכים ששברו את אברהם וגרמו להתמוטטותו.
הסיבה העיקרית לשוכם של יגאל ומשה גינדי ארצה היתה, לדברי המישפחה, מצב הוריהם הקשישים. לזוג ההורים, המתגורר גם הוא כראי שורליציון, היו חמישה בנים: עזרא, שהוא בעל חנות לרהיטים; אברהם המנוח, שהיה הבעלים של חברת-בנייה; קובי — עורך-דין העוסק בנושאים כלכליים; משה ויגאל, שהם בעלים של חברת-בנייה נוספת. מאז התאבדותו הן נראה של אברהם, שרויים ההורים — לדיברי המישפחה — בדיכאון עמוק. מצבם החמיר, מכיוון שהיו רגילים להיות מישפחה מלוכדת.
היחסים מישפחתיים בין בני המשפחה, כך הם מעידים, היו מאז ומתמיד קרובים, פיסי ונפשי. שה ייתם של יגאל ומשה בחו"ל (השניים

בית משה גינדי אין בעיות עם מס'ההכנסה

בית יגאל גינדי לא תרמו כסף לליכוד